

Zajednička se iskustva prošlih generacija putem odgoja predaju nastupajućim generacijama, koje ih prihvaćaju i svijesno i osjećajno i koje surađuju na njihovom daljnjem izgrađivanju i usavršavanju. Svi su narodi već u svom začetku bili sastavljeni od raznorodnih sastojina sa gledišta duševnih i tjelesnih osobina. Međutim putem zajedničkog života i međusobnih utjecaja, ove su se razne skupine izjednačavale u navikama, običajima, društvenoj organizaciji, umjetničkim stvaranjima, pravnim shvaćanjima, moralnim odlikama, jeziku i vjerovanjima, u gospodarstvu i tehničkom napretku, itd. U toku razvitka, kulturnoj skupini, koja se je tako formirala, stalno su pridolazili novi sastavni dijelovi također različitog podrijetla, različitog izgleda i različite kulture, ali što je sve njih spajalo u jednu zajednicu i dovodilo do međusobnog izjednačavanja, to je baš to zajedničko iskustvo, zajednički interesi, zajedničke težnje i zajednički osjećaji.

Kod stvaranja svih naroda od osobitog je značenja, da se pod pritiskom raznih okolnosti razvija i jača unutrašnja povezanost i izvjesna privrženost među članovima zajednice. Tim putem se članovi narodne zajednice osjećaju jedinstveni prema vani i sve ono što ne spada u njihovu skupinu smatraju za strano i za tuđe.

Ovo jedinstvo prema vani je simbolički izraženo u zajedničkom imenu, koje kao simbol zajedničkih osjećaja, težnja i interesa, veže sve pripadnike nekog naroda, bez obzira na njihova lokalna unutrašnja razlikovanja. Otuda je borba protiv naroda često uperena baš protiv njegovog imena, jer bi napuštanje zajedničkog imena moglo da dovede i do